INSTALAREA D-lui A. BUNACIU MINISTRU SUBSECRETAR DE STAT LA PREŞEDINŢIA CONSILIULUI DE MINIŞTRI

D. ministru A. Bunaciu rostindu-şi cuvântarea

Marţi, 6 Ianuarie, la orele 16,30 a avut loc solemnitatea instalării d-lui A. Bunaciu, ca ministru subsecretar de stat la Preşedinţia Consiliului de Miniştri.

Au participat la solemnitatea instalării d-nii: Dr. Petru Groza, preşedintele Consiliului de Miniştri, Emil Bodnăraş, ministrul Apărării Naţionale; d-nii miniştrii subsecretari de stat: Dr. M. Macavescu, Grigore Geamănu şi Dr. Ludovic Takacs; d-nii: Dr. Gh. Apghiropol, Dr. Zeno Daia, L. Stupineanu, secretari generali ai Preşedinţiei Consiliului de Miniştri, Dr. Camil Suciu, secretar general la Subsecretariatul de Stat al Naţionalităţilor, Marin Jianu, secretar general la Min. Afacerilor Interne, general T. Petruc, prefectul Poliţiei Capitalei, G. Ivaşcu, directorul Presei, numeroşi funcţionari ai Preşedinţiei Consiliului de Miniştri, reprezentanţi ai presei, etc.

CUVANTAREA D-LUI MINISTRU EMIL BODNARAŞ

Primul a luat cuvântul d. ministru Emil Bodnăraş, care a spus următoarele:

„România a trecut într'un proces de evoluţie şi transformări rapide. Cantitatea, asupra căreia forţele noastre politice, democratice progresiste au ştiut să lucreze în cursul celor trei ani, în care democraţia noastră a avut de înfruntat multe dificultăţi, dar nu mai puţin a stăruit cu toată energia, pentru a cuprinde asentimentul şi înţelegerea masselor largi de muncitori, ţărani şi intelectuali progresişti, a ajuns în faza în care ea s'a transformat rapid în calitate.

În felul acesta — a continuat d-sa — în ultimele luni am asistat la transformări profunde în viaţa noastră de stat, transformări care au culminat în crearea noului forme a Statului român: Republica Populară Română. Este un proces, care începe abia acum, o nouă etapă de mari şi adânci transformări şi de mai largi schimbări în toate domeniile vieţei noastre şi în toate aspectele societăţii şi Statului nostru.

Este deci firesc ca într'un asemenea proces să se producă schimbări în compunerea forţelor, care deţin roluri de răspundere.

Adresând mulţumiri d-lui prim ministru, d-sa a prezentat apoi foştilor săi colaboratori pe fostul ministru, spunând:

„Acţiunea dusă de d-sa la ministerul de interne, în cadrul reformelor noastre democrate, vi l-a făcut cunoscut fiecăruia din d-voastră. D-sa este unul din acei luptători modeşti şi tăcuţi, dar nu mai puţin stăruitori, hotărît a servi cauza poporului, pătruns de simţul răspunderii şi hotărît să ocupe acest loc cu toată competenţa şi cu toată priceperea. Vă rog să-l ajutaţi pe domnul ministru Bunaciu şi să-l secundaţi aşa cum m'aţi ajutat şi pe mine. Ajutorul dat d-sale este ajutorul dat poporului nostru şi guvernului său, în frunte cu preşedintele nostru, d. dr. Petru Groza".

IN NUMELE SALARIAŢILOR PREŞEDINŢIEI

A luat cuvântul d. avocat I. Miletici, preşedintele Sindicatului salariaţilor Preşedinţiei Consiliului de Miniştri, care a asigurat că salariaţii instituţiei îşi vor face întreaga datorie.

CUVANTAREA D-LUI PRIM-MINISTRU Dr. PETRU GROZA

Apoi a vorbit d. dr. Petru Groza, preşedintele Consiliului de Miniştri, exprimându-şi regretul pe care îl încearcă despărţindu-se de vechiul d-sale colaborator, d. ministru Bodnăraş.

Adresându-se funcţionarilor, d-sa a relevat marea răspundere ce îl aşteaptă pe d. ministru Bunaciu, spunând:

„Prin munca d-sale, coordonată cu munca dv., prin sprijinul dv., pe care recunosc că mi l-aţi dat până acum integral şi mie şi d-lui ministru Bodnăraş şi, sprijinindu-vă pe noi, l-aţi dat democraţiei româneşti, d-sa va putea umple integral şi fără rezerve acel gol pe care d. ministru Bodnăraş îl lasă în urma d-sale.

Subliniind modul în care se fac schimbările în funcţiuni în regimul democraţiei populare, d. prim ministru a arătat că aceste schimbări nu se fac pe considerente străine de interesele poporului, ci din năzuinţa sinceră de a consolida tânăra Republică Populară Română. Aceste schimbări în funcţiuni se fac — a spus d-sa — în aşa fel, încât scot în evidenţă faptul că noi avem rezerve şi garnituri de oameni suficiente pentru toate locurile".

RASPUNSUL D-LUI MINISTRU BUNACIU

A răspuns d. A. Bunaciu, ministrul subsecretar de stat la Preşedinţia Consiliului de Miniştri, care a arătat că îşi va depune toată puterea de muncă, toată priceperea şi tot devotamentul pentru ca problemele care îi vor reveni să fie rezolvate la timp şi în mod just. „Cu sprijinul dv., d-le prim ministru, sunt sigur că vom duce la bun sfârşit toate problemele care stau în faţa noastră, spre binele poporului nostru şi al Republicei noastre democrate", a încheiat d-sa.

Solemnitatea instalării a luat sfârşit la ora 11.

CAMPANIA DE ALFABETIZARE

Un punct important din platforma program a Uniunii Femeilor Democrate

Pentru apărarea mai temeinică a păcii şi democraţiei, organizaţiile femeine din ţara noastră au păşit la strângerea într'o singură uniune a tuturor forţelor de muncă şi de luptă.

Platforma program a Uniunii Femeilor Democrate, cuprinde 11 puncte, iar sub punctul 6 platforma înscrie ca ţel: combaterea analfabetismului şi ridicarea nivelului de viaţă al femeii.

U. F. A. R.-ul ca şi celelalte organizaţiuni de masse, au sprijinit larg această campanie iniţiată imediat după 23 August 1944, creînd atât în capitală cât şi în restul ţării, şcoli de analfabeţi şi trimiţând echipe de instructoare în fabrici, pentru combaterea neştiinţei de carte, această tristă moştenire a trecutului.

În cele mai multe întreprinderi s'a răspuns cu mare însufleţire acestei chemări la învăţătură, iar comitetele de întreprindere au secondat efectiv pe instructori şi instructoare, uşurându-le sarcina.

Măsura luată recent de guvern prin Ministerul Educaţiei Naţionale, împreună cu Confederaţia Generală a Muncii, în vederea alfabetizării tuturor cetăţenilor până la 40 de ani, implică un caracter de obligativitate care va fi aplicat cu stricteţe.

Şi astfel, problema alfabetizării care, cu toată râvna depusă nu se putea rezolva decât incomplect, îşi va găsi acum prin noua organizare, o fericită rezolvare, iar numărul masiv al elevilor în sălile de curs, va fi un imbold pentru învăţători şi învăţătoare.

Caracteristic este faptul că majoritatea elevilor la cursurile de alfabetizare, organizate până acum, au fost femei şi nu din cele mai tinere. Obosite, după o zi de muncă în fabrică, veneau cu legătura subsoară şi se grupau timid în jurul instructoarei, urmărind lecţia cu un interes dublat de vădit efort fizic. Cu ce atenţie priveau la caietul unde prindeau să se înfiripeze cuvinte din literile magice pe cari le învăţau cu atâta trudă şi cu ce mândrie reuşiau la sfârşit să descifreze lozincile de pe pereţii sălii de curs. Şi ce mare şi adâncă bucurie încerca instructoarea în ziua în care eleva aducea o scrisoare scrisă de mâna ei, de o naivă dulcoşie în care îşi exprima toată fericirea de a fi încheiat cu ruşinea neştiinţei de carte, de a fi în rând cu lumea, de a putea să se iscălească de a putea citi o gazetă.

Opera aceasta de luminare a masselor va fi acum lărgită şi întregită. Peste tot unde există neştiutori de carte, se va crea o atmosfera prielnică pentru ca toţi să vină cu drag să se împărtăşească din binefacerile învăţăturii, devenind astfel elemente mai temeinic înzestrate în lupta pentru existenţă, fiind în măsură să-şi îmbunătăţească condiţiile de viaţă, de higienă, de sănătate, şi din punct de vedere profesional să producă mai mult şi mai temeinic.

Iar femeile dela oraşe, cu forţe unite, stabilind o apropiere mai solidă permanentă cu surorile lor dela ţară, vor duce în mediul rural lumina cărţii, departe, până în ultimul cătun.

Săteanca care va şti să scrie şi să citească, va putea să-şi orânduiască gospodăria pe alte baze, îşi va creşte copiii mai sănătoşi, la soare şi lumină, va şti să sprijine casele de naşteri, îşi va trimite copiii la şcoală, va aprecia rostul cooperativelor din administraţia cărora va face şi ea parte şi va deveni un element conştient de drepturile ei şi ale familiei la o viaţă mai sănătoasă şi fericită.

Acţiunea aceasta de alfabetizare de vaste proporţii va fi desigur organizată şi în timp, astfel ca gospodina dela oraşe şi sate, după absolvirea unui curs, să mai păstreze legătura cu instructoarea şi cu cuvântul tipărit, pentru a nu uita ceia ce a învăţat cu atâta trudă.

Prin unirea organizaţiilor de femei într'o singură organizaţie, puterea de mobilizare, va spori simţitor. Astfel lupta contra analfabetismului pe care o duc forţele femenine, alături de Ministerul Educaţiei Naţionale, şi de celelalte organizaţiuni sindicale şi de masse, va căpăta un impuls nou, activ şi salutar, pătrunzând adând în massele dela oraşe şi sate, combătând ignoranţa şi superstiţia şi vor creia astfel acel climat sănătos al minţii şi progresului, chezăşie a democraţiei.

ADINA H. PAUL

MĂSURI LUATE DE C.F.R.

PENTRU ASIGURAREA CIRCULAŢIEI IN CAZ DE INUNDAŢII

Pentru asigurarea unei circulaţii normale pe întreaga reţea de cale ferată direcţia întreţinerii cfr., odată cu măsurile luate împotriva înzăpezirilor a luat măsuri şi pentru preîntâmpinarea inundaţiilor.

Sunt cunoscute aproximativ 300 puncte ameninţate de inundaţii din cauza ploilor torenţiale şi a topirii zăpezilor, pe o lungime de 135 km. şi anume 118 puncte la poduri şi 182 puncte la terasamente, în linie curentă.

Pentru preîntâmpinarea inundaţiilor şi a stricăciunilor pricinuite de ele, direcţia întreţinerii are răspândite pe traseu: nouă depozite, cu o cantitate de 400 tone piatră blocuri, la dispoziţia regimentelor cfr.; zece depozite, cu o cantitate de 6000 tone piatră blocuri, la dispoziţia organelor pendinte de direcţia întreţinerii; 15 depozite în cariere şi staţii, cu circa 6000 tone piatră blocuri, gata de încărcare în vagoane, când necesitatea o va cere.

Deasemenea, direcţia generală cfr., mai dispune de opt depozite mari cu tot felul de materiale necesare eventualelor refaceri, după inundaţii, atunci când măsurile de prevenire nu ar da rezultate.

Când se iveşte pericolul, materialele sunt imediat încărcate în vagoane şi transportate la locul periclitat.

Pentru apărarea podurilor-provizorii, se alcătuesc din vreme echipe mixte de acţionare, alcătuite din ceferişti şi militari din brigada de căi ferate, instruite prealabil pentru manipularea explosibilelor, cu care se lucrează la spărgerea ghe-ţurilor în punctele ameninţate.

Punctele vulnerabile au şi fost aprovizionate cu materialele necesare în mari cantităţi, printre care: 52.000 tone piatră blocuri, 7000 tone bucăţi traverse, 3000 m.c. balast, etc.

Cu aceste măsuri luate, direcţia generală cfr. este în măsură să asigure circulaţia normală a trenurilor pe întreaga reţea de cale ferată a ţării.

S'A PUS IN VANZARE:

ALMANAHUL UNIVERSUL 1948

cu un excepţional material cuprinzând reportaje, de toate genurile, schiţe, poeme, humor, probleme ştiinţifice pe înţelesul tuturor, modă, sport, cinematograf — reportaje senzaţionale despre subiectele la ordinea zilei, reportaje fotografice interne şi externe, etc.

CU PATRU REPRODUCERI IN CULORI ŞI NENUMARATE FOTOGRAFII ŞI ILUSTRAŢII.

Nume de frunte ale culturii române şi străine semnează cele câteva zeci de nuvele, articole şi reportaje.

Almanahul se găseşte de vânzare la toate librăriile şi debitele.

PREŢUL 200 LEI

APELUL FEDERAŢIEI NAŢIONALE A TINERETULUI DEMOCRAT CU PRILEJUL INSTALĂRII REPUBLICEI POPULARE ROMÂNE

Cu ocazia instaurării Rebublicii Populare Române, Federaţia naţională a tineretului democrat din România a lansat un apel către tinerii şi tinerele de pe întreg cuprinsul ţării, scoţând în evidenţă însemnătatea actului şi rosturile ce se cer împlinite de noua formă a statului nostru.

Din textul apelului de mai sus, redăm următoarele semnificative pasagii:

„Instaurarea Republicii Populare Române, ne umple inimile de bucurie şi speranţe. Suntem mândri că ţara noastră ocupă azi un loc de cinste, alături de regimurile de democraţie populară cele mai avansate. Suntem mândri că tineretul nostru, în frunte cu cel muncitoresc, a contribuit prin munca sa la înfăptuirea acestei uriaşe victorii populare.

Republica este a noastră. Prin ea se deschide o eră nouă în viaţa noastră: era minunată a libertăţi depline, aceea a constituirii unei societăţi în care să nu mai existe exploatarea omului de către om.

Uniţi-vă într'un singur crez în jurul Federaţiei naţionale a tineretului democrat din România, formând o puternică unitate de muncă şi luptă pentru consolidarea Republicei Populare Române"

ACŢIUNEA PENTRU OCROTIREA COPILULUI

Agerpres, 7. — În toată ţara acţiunea *Comitetului Naţional pentru ocrotirea Copilului* se desfăşoară cu intensitate. Astfel la Brăila s'a strâns prin colecte suma de 384.611 lei. Deasemenea s'a hotărît deschiderea de centre de lapte pentru copii, în cartierele Brăiliţa şi Comorovca, precum şi în întreprinderile „Cimentul", „Româno-Forestieră", „Orezul", la Spitalul de Stat şi la Căminul Apărării Patriotice. În fiecare centru se vor distribui câte 100 de raţii.

In judeţul Bihor se vor distribui 3800 de raţii zilnice pentru copiii din plasele Vaşcău, Beiuş, Aleşd, Beliu. La Cluj în plasele Calata, Huedin şi Jilău se vor distribui 2900 de raţii de lapte.

In plasele Turda, Câmpeni, Jara, Baia de Arieş, Luduş, Câmpia Turzii, toate din judeţul Turda, se vor distribui zilnic 3850 de raţii.

In judeţul Alba Iulia la Abrud, Zlatna, Roşia Montană, Gura Roşie se vor distribui zilnic 3400—3800 raţii. Astfel copiii din Ţara Moţilor au asigurată hrana zilnică.

MODIFICĂRI IN MERSUL UNOR TRENURI PE DISTANŢE PARŢIALE

Direcţia generală cfr. face cunoscut, că dela 8 Ianuarie a. c., următoarele trenuri de călători îşi modifică parţial mersul, pe distanţa dintre staţiile: **Guges şi Mărăşeşti-Tecuci**, tr. nr. 51 accelerat Buc. Nord-Vatra Dornei şi nr. 52 accelerat Vatra Dornei-Buc. Nord; tr. nr. 55 rapid Buc. Nord-Roman-Iţcani şi nr. 56 rapid Iţcani-Roman-Buc. Nord; tr. nr. 5003 perosane Buc. Nord-Rădăuţi; tr. nr. 61 accelerat Buc. Nord-Iaşi şi nr. 66 rapid Iaşi-Buc. Nord; tr. nr. 65 rapid Buc. Nord-Iaşi şi nr. 66 rapid Iaşi-Buc. Nord; tr. nr. 6004 persoane Iaşi-Buc. Nord.

Plecările şi sosirile din staţiile Bucureşti, Iaşi, Rădăuţi, Vatra Dornei şi Iţcani rămân nechimbate.

SUGESTIUNI PENTRU OPERA DE ASISTENŢĂ SOCIALĂ

Problema epilepsiei

Colonia de copii cu epilepsie

In rândul bolilor greu curabile, „morbus sacer", aşa cum o numeau cei vechi, epilepsia se situiază cu un tragism incomparabil. Şi dacă condiţiunile vieţii unui atare suferind sunt dramatice, când este vorba de un adult, ele apar îndoit de dureroase, când cel atins este un copil. Dramei copilului se suprapune suferinţa şi disperarea familiei, părinţilor. Şi această desnădejde este întreţinută, şi mereu amplificată de fiecare criză, ce apare uneori nu numai zilnic, ci de mai multe ori pe zi. Ne închipuim ce înseamnă o astfel de ambianţă.

Rezolvarea unor atari situaţii, familia ne-o cere nouă, medicilor. Dar problema depăşeşte posibilităţile noastre. Aceiace medicul poate da, este prescripţia unui medicament (actualmente aproape negăsibil, chiar la serviciile de consultaţii ale spitalelor, deşi, luminalul pentru aceşti bolnavi, este „lumina", viaţa!). In această afecţiune însă, pe lângă pastila zilnică, absolut necesară unei existenţe mai blânde sunt şi alte imperative cărora nu le poate răspunde decât statul. Şi actualmente, în împrejurările de entuziasm pentru organizarea unei noi vieţi sociale mai bune, se impune o gândire şi în această direcţie.

Problema asistenţei bolnavilor epileptici şi mai ales a copilului cu crize, a constituit şi trebue să constitue o preocupare reală a societăţii.

In 1935, la Londra s'a reorganizat o veche „ligă internaţională de luptă împotriva epilepsiei", cu scop de a arăta în fiecare ţară, prn filialele proprii, ce s'a realizat în altă parte în acest domeniu de asistenţă şi spre ce trebue să se tindă. Problema nu este prea restrânsă, căci numărul unor atari bolnavi este impresionant de mare. In America cifra depăşeşte 500.000, în Anglia 30.000, în ţările scandinave 20.000, iar la noi numărul este cam tot aci. S'au căutat soluţiuni spre a se reduce coeficientul acesta ridicat de boală, mai ales că afecţiunea este într'un anume procentaj, ereditară. In Suedia şi în unele state din U.S.A. se interzice căsătoria acestor bolnavi sau se recomandă sterilizarea „eugenică" benevolă, iar în Germania veche, cu brutalitate se introdusese sterilizarea obligatorie. In U.R.S.S., în 1932, s'a ţinut la Moscova o reuniune, care a desbătut problema asistenţei copiilor cu crize, căci aici este punctul unde societatea poate face ceva. Copilul bolnav de azi este omul matur şi bolnav de mâine, pentru a cărui viaţă se impune o canalizare în spre câmpul muncii. Nu lucrul în uzinele obişnuite, unde viaţa unui epileptic ar fi mereu ameninţată de accidente fatale, în momentul supresiunei conştiinţei, ci în ateliere — instituţii anumite, cu anumite meserii uşoare: cismărie, croitorie ori ceeace este foarte important şi adecvat, lucrul agricol. Nu am amănunte asupra organizării vieţii în U.R.S.S. a unor atari bolnavi, pentru a nu fi o povară prea mare pentru societate, dar ştiu că există aici ateliere-şcoli, medico-sociale, unde aceste elemente se pregătesc spre o meserie sau spre o muncă agricolă.

Problema educării copiilor cu epilepsie şi-a căutat rezolvarea şi în alte ţări prin crearea de colonii şcolare speciale, aşa cum e colonia Lingfield din Anglia şi colonia dela Diana-Lund din Danemarca. In colonia şcolară din Danemarca, tinerii cu crize, odată instruiţi spre o meserie, dacă forma lor mai uşoară de boală le îngădue, rămân mai departe în societate, ca liberi meseriaşi. O parte însă rămân în centre speciale, agricole sau uvriere unde există odată şi o supraveghere medicală. Câştigul lor, deşi nu acopere cheltuelile de întreţinere, ale acestor aşezăminte, reprezintă însă un stimul, un element de menţinere a unui moral înalt. In acest mod se evită azilul psihiatric, acesta ospitalizând numai cazurile demenţiale, al căror contact ar fi agravant pentru formele uşoare.

Se impun credem şi la noi, soluţiuni în acest sens, pentru această descurajantă şi încă tainică boală, care totuşi nu a distrus genialitatea unui Dostoiewski.

Dr STATE DRAGANESCU
membru în comitetul internaţional al ligii împotriva epilepsiei

—o◆o—

Dela Colegiul General al farmaciştilor

■ Toţi farmaciştii din Capitală, cu excepţia celor ce profesează în calitate de funcţionari publici, vor depune jurământul pentru Republica Populară Română, la Colegiu, în ordinea următoare: Vineri 9 Ianuarie, ora 20,30, literele A—F incl.; Sâmbătă 10 Ianuarie, ora 20,30, literele G—O incl.; Duminică 11 Ianuarie, ora 16, cei cu literele P—Z.

*

■ Farmaciştii proprietari din Capitală, sunt convocaţi pentru astăseară, la ora 20,30, la sediul Colegiului, din str. Pitar Moş Nr. 6, având a li se face comunicări importante.

*

■ Cercul de studii al Colegiului general al farmaciştilor, anunţă conferinţa d-lui farm. Z. Fărşiroţu, subdirector în ministerul sănătăţii, despre: „Republica Populară Română"

Conferinţa are loc Duminică, 11 Ianuarie 1948, ora 16, şi va fi urmată de un concert executat de orchestra Colegiului, sub conducerea d-lui farm. dr. Rothenberg. Intrarea liberă.

LICHIDAREA OFICIULUI CENTRAL DE APROVIZIONARE AL C. F. R.

Agerpres, 7. — *D. Chivu Stoica, directorul general al C.F.R. a dat o decizie prin care Oficiul Central de Aprovizionare C.F.R. şi toate oficiile locale de aprovizionare cu anexele lor, se dissolvă pe data de 31 Decembrie 1947.*

Lichidarea patrimoniului Oficiului Central de Aprovizionare şi a tuturor oficiilor locale se va face de către o comisie specială de lichidare.

MUNCA VOLUNTARĂ ORGANIZATĂ DE JUDEŢEANA DOLJANĂ A U. T. M.

Brigăzile voluntare din Craiova. — Realizări

IV.

Reportaj de R. DONICI

Tinerii voluntari montând linia ferată lângă noua remiză de locomotive din staţia Craiova

Afară de munca teoretică şi practică a elevilor brigadieri ai şcoalei „Chivu Stoica" din Craiova, pusă la cale de comitetul central al U.T.M., munca voluntară iniţiată şi organizată de judeţeana doljană a U.T.M. se face din ce în ce mai simţită şi dă rezultate tot mai frumoase.

Datorită acţiunii voluntare organizată de judeţeana U.T.M. Dolj, o brigadă constituită la Calafat a construit o conductă de apă, o brigadă înfiinţată la Plenişa a construit o şosea în lungime de 2 km., iar altă brigadă a construit un pod în lungime de 10 m. în comuna Verbicioara.

La 15 Octombrie 1947, prima brigadă voluntară permanentă a judeţenei Dolj a început să lucreze cu 35 tineri la construirea unui pod în lungime de 170 m. pe râul Amaradia. Această brigadă a executat pân'acum circa 15.000 ore, având evidenţiaţi patru membri şi anume: Dumitru Naidin, comandant, secretarul secţiei de reconstrucţie a U.T.M. Dolj; Const. Pârlea, Gh. Bobocea şi Ion Cârjoliu.

Până în ziua de 19 Decembrie 1947, judeţeana doljană a U.T.M. a organizat 25 brigăzi voluntare, dintre care şase înainte de Decembrie 1947 şi 19 dela 1 Decembrie 1947 încoace. Aceste brigăzi au muncit în total 72.401 ore voluntare.

MUNCA VOLUNTARA A TINERETULUI ŞCOLAR

Acţiunea voluntară a tineretului şcolar a început la Craiova la 11 Decembrie 1947 şi a luat un avânt atât de mare, încât se poate spune că spiritul de pe şantierul conductei de gaz metan dela Agnita-Botorca domneşte acum în capitala Olteniei.

Tinerii Adrian Stelea şi Nicolae Stoleru au fost însărcinaţi cu organizarea acţiunii în colaborare cu sindicatele şi cu judeţeana U.T.M.

In urma unei conferinţe ţinută la prefectura judeţului, conferinţă la care au participat preşedinţii de sindicate, directorii şcolilor din Craiova şi reprezentanţi ai armatei, s'a luat contact cu organele C.F.R spre a se stabili locul unde să lucreze tinerii voluntari. Apoi, a început acţiunea în şcoli.

S'a discutat, în aşezămintele şcolare craiovene, importanţa disciplinei, forma de organizare şi însemnătatea muncii de reconstrucţie pentru ţara noastră.

Liceul comercial „Gh. Chiţu" a răspuns cu 220 elevi. In general, toate şcolile au dat un număr mare de voluntari. Aceştia trebuiau să vină pe şantier odată pe săptămână, însă au venit mult mai des.

BRIGAZILE VOLUNTARE DIN JUD. DOLJ

In total, au fost organizate 14 brigăzi compuse din elevi de cure secundar, fiecare brigadă numărând 100 voluntari. Brigăzile au fost constituite în felul următor: două brigăzi compuse din elevii liceului comercial „Gh. Chiţu", trei brigăzi compuse din elevii colegiului naţional, trei brigăzi alcătuite din elevi liceului „Fraţii Buzeşti", o brigadă dată de şcoala normală de băieţi, două brigăzi compuse din elevii liceului industrial de băieţi, o brigadă formată din elevii liceului militar, o brigadă compusă din elevii liceului „Modern" şi ai liceului „Mihai Viteazul" şi o brigadă alcătuită din elevele liceului industrial de fete. Afară de aceasta, studenţii facultăţii de agronomie au format o ceată de 50 brigadieri voluntari.

Osebit de aceste brigăzi compuse din elevi şi studenţi, judeţeana doljană a U.T.M. a mai organizat o brigadă muncitorească şi patru brigăzi în plăşile Băileşti, Segarcea, Calafat şi Filiaşi, care vin prin rotaţie să munceească pe şantierul din staţia Craiova. In plus, sindicatele trimit zilnic prin rotaţie 50 muncitori, iar armata, 100 oameni. Mai există şi o brigadă evreiască „23 August", compusă din aproximativ 50 oameni, cari lucrează pe şantierul nouei remize din staţia Craiova.

Scopul acestor brigăzi voluntare e să pregătească tineretul pentru marea lucrare care va începe la primăvară.

De altfel, aceasta era situaţia pe data de 20—21 Decembrie 1947, când activitatea organizatorică a judeţenei doljene a U.T.M era în toi şi când se lucra la constituirea altor brigăzi în cadrul şcolilor secundare de fete.

Comandamentul brigăzilor voluntare organizate de judeţeană U. T. M. Dolj e compus din şapte membri, ca şi la brigada-şcoală „Chivu Stoica". Fiecare brigadă se compune din două cete de câte 50 brigadieri, fiecare ceată are cinci grupe de câte zece brigadieri.

Comandamentul de coordonare al brigăzilor voluntare ale judeţenei Dolj e compus din Adrian Stelea, comandant; Nicolae Stoleriu, ajutor de comandant şi Gh. Ianculescu, responsabil cultural. Acest comandament conducrează cu comandamentul brigăzii-şcoală „Chivu Stoica".

ROADELE MUNCII VOLUNTARE IN STAŢIA CRAIOVA

Prima ieşire pe teren a tinerilor voluntari neîncadraţi în brigada-şcoală „Chivu Stoica" a fost la 11 Decembrie 1947. La început, tinerii nu erau pătrunşi de spiritul care domneşte printre brigadieri, dar pe urmă s'au antrenat. Deşi vremea a fost proastă aproape tot timpul, elevii n'au dat înapoi. Stând de multe ori în apă până la genunchi, ei au muncit cu râvnă pentru reconstrucţia ţării. In medie, circa 400 voluntari lucrează zilnic pe şantier.

Iată bilanţul activităţii brigăzilor voluntare până în seara de 20 Decembrie 1947: 2 km. material greu de cale ferată adus pe şantier şi înşiruit; 200 m. c. pământ săpat, încărcat, transportat şi descărcat; 400 m. p. pământ nivelaţi; 60 vagoane balast şi nisip descărcat. Afară de aceasta, s'au mai executat reparaţii de unelte, evacuări de materiale inutile (zeci de vagoane) din remiză, s'au recuperat unelte stricate şi s'au confecţionat altele noi.

Au fost evidenţiaţi următorii brigadieri: Petru Carapetru şi Nicandru Vrabie, dela colegiul naţional „Carol I"; toată brigada studenţească; Ruică Pamfil, dela liceul comercial „Gh. Chiţu"; Ion Alexandrescu, dela liceul militar „Sturdza"; Const. Marcu şi Aurica Ilinca, din brigada muncitorească.

★

Iată o frumoasă şi rodnică activitate, care se desfăşoară într'un centru important al ţării, pe un şantier vast şi multilateral, de mii de tineri energici, voinici şi inflăcăraţi, conduşi de o mână de oameni vrednici şi pricepuţi.

La primăvară, când se vor deschide marile şantiere naţionale, menite să leculască rănile pricinuite de războiul ţării noastre, experienţa şi cunoştinţele dobândite de aceşti tineri vor fi împărtăşite din belşug altor mii şi mii de tineri, cari vor munci cu abnegaţie pentru propăşirea României.

INVENTARIEREA ŞI ADMINISTRAREA BUNURILOR FOSTEI COROANE REGALE

In **Monitorul Oficial** de eri a apărut următoarea decizie:

Comisia ministerială pentru redresarea economică şi sabilizarea monetară, întrunită în ziua de 5 Ianuarie a. c., a dat o decizie prin care, pentru a se realiza identificarea şi a se asigura păstrarea şi administrarea bunurilor de orice fel care la data de 30 Decembrie 1947, constituiau Domeniul Coroanei, precum şi a acelora ce formau patrimoniul fostei Coroane Regale a României, ca şi a acelora ce aparţineau fostului Rege Mihai I sau membrilor fostei familii regale, se instituie o comisie specială. Ea este compusă din d-nii: Avram Bunaciu, ministru subsecretar de stat la Preşedinţia Consiliului de miniştri, ca preşedinte; Mihail Levente, secretar general la ministerul industriei şi comerţului, ca secretar; Alexandru Voitinovici, secretar general la ministerul afacerilor străine; N. Celac, secretar general la ministerul agriculturii şi domeniilor; Mihail Maievschi, secretar general la ministerul finanţelor, şi Stelian Tănăsescu, director general în ministerul afacerilor interne, ca membri.

Comisiunea va funcţiona pe lângă Comisiunea ministerială pentru redresarea economică şi stabilizarea monetară şi are atribuţiunea de a organiza, conduce, coordona şi controla operaţiunile de inventariere şi conservare a bunurilor prevăzute în prezenta decizie, precum şi de a supraveghea administrarea lor, având dreptul, în acest scop, să numească organe de inventariere, conservatori, custozi, supraveghetori sau mandatari speciali.

Hotărîrile comisiunii sunt obligatorii pentru departamentele şi instituţiile publice, precum şi pentru orice instituţie sau persoană particulară.

Repartizarea mărfurilor aflate în gaj şi redate circulaţiei

In continuarea acţiunii pentru aducerea în circulaţie a mărfurilor şi prin reprimarea sabotajului economic şi a speculei ilicite, ministerul industriei şi comerţului, prin organele sale de control, a descoperit — în întreaga ţară — o mare cantitate de produse textile, medicamente, încălţăminte şi fierărie, gajate la diferite bănci şi instituţii de credit.

Ministerul a dat o decizie prin care toate aceste mărfuri se blochează la dispoziţia sa şi se repartizează — contra plata cuvenită — următoarelor întreprinderi şi instituţiuni: INCOOP, Casa asigurărilor sociale, ministerul sănătăţii, C. A. M., Oficiul bumbacului, Oficiul pielăriei, direcţia generală a administraţiei întreprinderilor de stat şi fabricei „Laromet".

Iată lista acestor mărfuri:

Textile: Americă 37.952 m.; chifon 4240 m.; bemberg bărbătesc 100 m.; stofă de rochii 303 m.; ciorapi bărb. 1422 duzini; ciorapi de damă din bumbac 552 duzini; ciorapi de damă de mătase 130 duzini; cămăşi bărbăt. 200 buc.; chiloţi de damă 600 buc.; ciorapi copii 122 duz.;

Încălţăminte: Pantofi bărbăt. 500 perechi; pantofi de damă 200 perechi; încălţăminte diferită 200 kgr.; talpă de cauciuc 500 kgr.

Medicamente: diferite produse farmaceutice 91 kg.; injecţii 900 cutii fiole; tablete 3300 tuburi; 400 flacoane diferite.

Alimentare: miere de albine 2450 kg.; untură, slănină 1758 kg.; conserve 4208 kg.; spirt rafinat 300 litri.

Fierărie industriale: olărie emailată 40.700 kg.; zinc blocuri 20.000 kg.; alamă blocuri 9463 kg.; cuţite ţăreneşti 1573 buc.; nituri 1500 kg.; anvelope auto 164 buc.; pânză de saci 5334 kg.

Importurile din Uniunea Sovietică până la 31 Decembrie 1947

După datele centralizate de ministerul industriei şi comerţului, situaţia importurilor din U. R. S. S., până la 31 Decembrie 1947, este următoarea:

Fontă 34.862 tone; Semifabricate oţel 16.114 tone; Oţeluri speciale 538 tone; Feromangan 1804 tone; Ferosiliciu 1532 tone; Ferovanadium 10.4 tone; Ferocrom 80 tone; Minerei fier 94.901 tone; Cocs 74.103 tone; Cărbuni C.F.R. 119.350 tone; Magneziă arsă 2374 tone; Cărămizi de magneziă 948 tone; Cărămizi de silică 3122 tone; Samotă 2057 tone; Sulf 1370 tone; Fluorită de calciu 1000 tone; Antimoniu 30 tone; Nichel 10 tone; Aluminiu 99.3 tone; Cauciuc sintetic 462 tone; Anvelope pt. vehicule 8745 garnituri; Bumbac 10.810 tone; Autoturisme 4 buc. Piese de schimb pt. autovehicule 141.000 dolari; Autocamioane 515 buc.; Maşini unelte 86 buc.; Rulmenţi în valoare de 14.000 dolari; Electrozi de cărbuni 537 tone; Crezote grafit 8056 buc.; Haveuze cu motoare 5 buc.; Pompe centrifuge 8 buc.; Lămpi pt. mină 500 buc.; Lămpi cu acumulatori 100 buc.; Eclise pt. şine 26 tone; Ciocane de abataj 300 buc.; Ciocane de foraj 45 buc.; Curele transmisie 600 m.; Becuri electrice 121.930 buc.; Pluguri 1320 buc.; Coase 9000 buc.; Tractoare 463 buc.; Semănătoare cu trac. anim. 110 buc; Biciclete 180 buc; Maşini de calculat 118 buc.; Seminţe de sfeclă de zahăr 510 tone; Seminţe de bumbac 110 tone; Fire makey 5 tone; Medicamente în val. de 232.000 dol.; Bakelită praf 8 tone; Clorat de potasiu 30 tone; Fosfor roşu şi galben 10 tone; Sodiu metalic 16 tone; Sulfură antimoniu 271 kgr.; Creolită 8 tone; Clorură de calciu 53 tone; Vulcacid 1,5 tone; Glicerină 18,5 tone; Bumbac prelucrare 4152 tone; Sămânţă de gândaci mătase 100 kgr.; Matriţe tipografice 38.500 buc.; Seminţe coes sacâs 20 kgr.; Geamuri colorate 1855 m. p.

—o◆o—

Un nou serviciu pentru boli nervoase şi psihice

La centrul medical „Voina", calea Moşilor Nr. 205, funcţionează în mod gratuit sub conducerea d-lui dr. L. Berghoff, serviciul neurologic şi psihanalitic în fiecare Miercuri şi Sâmbătă, la orele 10, pentru următoarele afecţiuni: nevroze, fobii, obsesii, isterie, turburări erotice, deprimări sufleteşti, perversiuni erotice (frigiditate, impotenţă, etc.), toxicomanii.

Se face sfătuirea adolescenţilor şi copiilor dificili.

Se aplică şocuri cu insulină şi cardiazol precum şi tratamente prin hipnoză.

Peste câteva zile apare:

„Sănătatea poporului"

revistă ilustrată de igienă şi medicală populară. Condusă de un comitet de medici a căror probitate profesională şi activitate publicistică sunt cunoscute de marele public, revista va fi un îndreptar al unei vieţi sănătoase şi fericite pentru toate straturile sociale.

In paginile ei vor apare articole de medicină socială, igienă, probleme de creşterea copiilor, sfaturi pentru prevenirea bolelor, educaţia fizică, istoria medicinii, probleme de sexualitate, problema muncii în condiţiuni igienice, a alimentaţiei etc., etc.

In folosul vostru şi al familiei voastre, pentru paza celui mai scump bun al vostru, citiţi şi păstraţi revista

„Sănătatea poporului"